

یک‌شنبه ۲۱ خرداد ۱۳۹۶ • ۱۶ رمضان ۱۴۳۸ • ۱۱ ژوئن ۲۰۱۷

اخبار کوتاه

آرژانتین ۱–۰ برزیل

لیخند سامیانولی در سوپر کلاسیکو

در دیداری تدارکاتی، برزیل و آرژانتین در استادیوم ۱۰۰ هزار نفری ملبورن کریکت گرانند کشور استرالیا مقابل هم قرار گرفتند. بازی را طلائیه پوشان برزیل بهتر آغاز کردند، اما جدی ترین فرصت گلزنی بازی روی یک ضد حمله نصب آرژانتینی ها شد که آنخل دی ماریا با ضربه اش تیرک دروازه برزیل و وورتون را لرزاند. بعد از گذشت دقایقی، سرعت بازی از تب و تاب اولیه خود افتاد، روی یک ضد حمله آن سوی میدان برزیلی ها موقعیت به گل رسیدن را داشتند که کوتینیو نتوانست در موقعیت تک به تک دروازه آرژانتین را باز کند. مجددا شاهد افت کیفی و اندکی خشونت در بازی دو تیم بودیم. در ادامه و در موقعیتی نصفه و نیمه پشت محوطه ۱۸ قدم برزیل، دیبالا سعی داشت با یک ضربه بغل پای چپ آرژانتین را به گل برساند اما توپش از کنار دروازه راهی اوت شد. در واپسین دقایق نیمه اول، آرژانتینی ها به شکل تقریباً تصادفی با گل گابریل مرکادو از حریف پیش افتادند.

در ابتدای ۴۵ دقیقه دوم، دو تیم عملکرد قابل تعریفی نداشتند و بازی در ابتدای نیمه دوم فاقد موقعیت گل بود. بهترین بخت گلزنی برزیل در نیمه دوم با بد اقبالی محض از دست رفت. ژسوس پس از عبور از دروازه بان برزیلی مقابل دروازه خالی به تیر کویدوب و در توپ برگشتی نیز ویلیان همین کار را انجام داد تا در عین شگفتی نتیجه همان ۰–۱ به سود آرژانتین باقی بماند. در ادامه بازی مجددا آرام شد. به جز آسیب دیدگی ژسوس و خطاهای شدید، اتفاق خاصی تا پایان رخ نداد و آرژانتین با نتیجه ۰–۱ بر سلسانتویی که آلیسون، مارکینیوس، دنی آلوِز، مارسلو، کاسمیرو و نیمار را نداشت، پیروز شد.

شوح گل

گل اول آرژانتین (دقیقه ۴۴، گابریل مرکادو): سانتر دی ماریا به درون محوطه جریمه برزیل با ضربه سر اوتامندی به تیرک دروازه وورتون برخورد کرد و در توپ برگشتی، مقابل دروازه خالی گابریل مرکادو موفق شد آلبی سلسته را به گل برساند.

پیشنهادات عجیب به زلاتان؛ از هر تا تا نشویل!

زلاتان ابراهیموویچ فصل آینده در منچستریونایتد حضور نخواهد داشت. باشگاه انگلیسی جمعه عصر اعلام کرد که مهاجم سوئدی بازیکن آزاد است. مهاجم گلزن سوئدی حتی یک روز بدون تیم نماند و تیم‌های زیادی به او پیشنهاد دادند. اولین پیشنهاد از طریق توئیتر مطرح شد، باشگاه هرتابرلین پس از این خبر در صفحه خود نوشت: «بدون قرارداد با منچستر یونایتد، ما هواداران زیادی داریم اما پول نه، می‌توانیم برای منچستر با فاتح بوندسلیگا شویم. به همین خاطر به ایبررا فکر می‌کنیم.» تیم کلوب امهریکا مرکزیک نیز از این فرصت بهره برد، عکسی از زلاتان با پیراهن تیم خود منتشر کرد و به او خوشامد گفت. این باشگاه نوشت: «عقاب‌ها منتظر قهرمانی در لیگ هستند.» یکی دیگر از تیم‌های علاقمند به جذب مهاجم سوئدی تیم نشویل حاضر در لیگ MLS است. این باشگاه آمریکایی در صفحه خود نوشت: «ابراهیموویچ درباره کشور موزیک‌ها چه نظری داری؟ حتماً از یک دوست بپرس.» حتی یک تریف دسته دومی حاضر در لیگ فرانسه نیز تمایل خود را به جذب بازیکن سوئدی اعلام کرد.

با اعلام باشگاه انگلیسی آینده مهاجم سوئدی اکنون نامشخص است. او یکی از مهره‌های کلیدی

تیمش محسوب می‌شد و در رسیدن یونایتد به فینال لیگ اروپا تاثیرگذار بود (یونایتد با شکست ژااگس در فینال توانست علاوه بر قهرمانی سهمیه لیگ قهرمانان اروپا را نیز کسب کند). آسیب‌دیدگی شدید این بازیکن باعث شد علاوه بر از دست دادن این فصل، بخشی از فصل آینده را نیز از دست بدهد و سرنوشتش تغییر پیدا کند. یونایتد پس از آسیب دیدگی زلاتان تصمیم گرفت قرارداد این بازیکن را تمدید نکند. اکنون ابراهیموویچ باید تصمیم بگیرد در آینده در چه تیمی بازی کند. او از آمریکا و چین پیشنهادهای زیادی دارد.

برگی از تاریخ

وقتی انگلیس بازی‌های ملی را تحریم کرد

انگلیس به خاطر خشونت در دیدار برابر ایتالیا تصمیم گرفت بازی‌های ملی را تحریم کند. دیدار دوستانه تیم‌های ملی ایتالیا و انگلیس در سال ۱۹۳۴ بازی عجیبی بود. ایتالیا در تابستان این سال در خانه قهرمان جهان شده بود. پیش از جام جهانی این تیم در دیداری دوستانه در رم به مصاف انگلیس رفت و بازی با تساوی یک بر یک به پایان رسید. با این حال انگلیسی‌ها در جام جهانی حضور نداشتند!

مبدعان فوتبال این ورزش را فراتر از مرزهای خود با تحقیر نگاه می‌کردند و احساس می‌کردند از همه بتر هستند اما واقعیت این چنین نبود. به همین خاطر ترجیح می‌دادند در رقابت‌های ملی شرکت نکنند تا خلاف آن مشخص نشود. آنها هنوز جزو فیفا نیز نبودند. موسولینی قصد داشت انگلیسی‌ها را شکست دهد، او می‌خواست نشان دهد ایتالیا بهترین تیم جهان است. ویتوریو پیوتزو، سرمربی بزرگ آن سال‌ها از پیروزی تیمش مطمئن نبود. با این حال موسولینی اشتیاق فراوانی برای انجام این بازی داشت و به همین خاطر جایزه ارزشمندی را در صورت پیروزی به آتوژوهی پیشنهاد داد. بازیکنان ایتالیا با شکست انگلیس می‌توانستند یک الفا رومئو (موسپیل) داشته باشند. بازی در هایپوری زیر باران شدید و در حضور ۶۱ هزار نفر برگزار شد. رادیو ایتالیا این دیدار را به صورت زنده پوشش داد.

ایتالیا با ترکیب تیم قهرمان خود وارد زمین شد. انگلیس با هفت بازیکن از آرسنال و «متیوس» جوانی به میدان رفت. این تیم در مدت ۱۰ دقیقه توانست سه بار دروازه ایتالیا را باز کند. همچنین یک پنالتی را در این زمان کوتاه از دست داد. ایتالیا نیز مجبور شد ۱۰ نفره به کار خود ادامه دهد چون موئتی به علت آسیب دیدگی از زمین بیرون رفت. او به علت نکل شدید تد دریک پایش شکست و نتوانست به بازی ادامه دهد. با این حال ایتالیا از این بحران خود را خارج کرد و بازی قدرتمندانه و خنثی را به نمایش گذاشت. جنگی که ایتالیا به راه انداخت با شکستگی بینی هاپگود همراه شد. یکی از استخوان‌های قفصه سینه بوودن نیز شکست و پارکر با شکستگی در ناحیه دست رو به رو شد. تد دریک نیز بازی را با یک آسیب دیدگی شدید از ناحیه پا به پایان رساند.

در نیمه دوم مناتسا دو گل پیاپی برای ایتالیا به ثمر رساند اما در نهایت تیمش سه بر دو شکست خورد. با این حال ایتالیا از کسب چنین نتیجه ای خیلی راضی بود. نیکولو کاروسیو روزنامه‌نگار، ایتالیا را شیروهای هایپوری نامید و هنگام بازگشت از آنها همچون قهرمانان استقبال کردند.

انگلیس به خاطر خشونت شدید آن دیدار به شدت عصبانی شد و یک روز بعد فدراسیون فوتبال این کشور اعلام کرد بازی های ملی را تحریم می‌کند. این تصمیم شامل تیم‌های بریتانیایی همچون اسکاتلند، ایرلند و ولز نمی‌شد. خوشبختانه این تصمیم تنها برای یک سال باقی ماند. ایتالیا در سال ۱۹۳۸ دوباره فاتح جام جهانی شد و این قهرمانی را در فرانسه جشن گرفت. انگلیس باز هم در این بازی‌ها حضور نداشت و تا سال ۱۹۵۰ این موضوع را به تعویق انداخت. این تیم در جام جهانی ۱۹۵۰ مغلوب اسپانیا و آمریکا شد و با ناراحتی به کشورش بازگشت.

۵ بازگشت تاریخی دنیای فوتبال

در شرایطی که روملو لوکاگو اصلی‌ترین گزینه چلسی برای خرید در فصل نقل و انتقالات است، این بازیکن می‌تواند یکی دیگر از بازیکنانی باشد که با مبلغی هفتگت به تیم سابقش بازگشته؛ او ۳ سال پیش از چلسی جدا شده است. زمانی که لوکاگو از این تیم جدا شد در ازای ۲۸ میلیون پوند به اورتون رفت و در شرایطی که ۲ سال از قراردادن با تیمش مانده، انتظار می‌رود با رقمی بسیار بیشتر به چلسی بازگردد. اما او اولین بازیکنی نخواهد بود که تیمش را ترک کرده و بعد در ازای رقمی بیشتر به تیمش بازگشته است. اسنکای اسپرئس در مطلبی ۵ بازیکن دیگر که چنین شرایطی داشتند را معرفی کرده.

پل پوگبا / منچستر یونایتد

پوگبا یکی از نمونه‌های این موضوع است که بازیکنی از تیمی برود و در ازای رقمی بیشتر از رقمی که برایش باشگاه را ترک کرده، دوباره بازگردد. او که از یونایتد به یوونتوس رفته بود تابستان گذشته در ازای ۸۹ میلیون پوند دوباره به این باشگاه بازگشت و رکورد نقل و انتقالات را هم جا به جا کرد. این در حالی است که ۴ سال قبل به عنوان بازیکن آزاد از یونایتد به یووه رفته بود. در تیم تورینی در این مدت او خوش درخشید و توانست به تیم ملی فرانسه هم راه پیدا کند. در ماه آگوست تأیید شد که او گران‌ترین بازیکن دنیا است.

سسک فابرگاس / بارسلونا

فابرگاس یکی دیگر از بازیکنانی بوده که در سنین جوانی از تیمش جدا شده و چند سال بعد ده‌ها میلیون پرداخت شده تا بازگردانده شود. در سال ۲۰۰۳ و وقتی ۱۶ ساله بود فابرگاس از بارسلونا به آرسنال رفت و ۸ سال در لندن ماند و بعد از از ای ۲۴٫۵ میلیون پوند به نیوکامپ بازگشت. ۳ سال در بارسلونا ماند و برای آند و اتاری‌ها در ازای ۳۰ میلیون پوند او را به چلسی فروختند.

نمانیا ماتیچ / چلسی

ماتیچ وقتی بازیکنی معمولی بود چلسی را ترک کرد و وقتی رشد زیادی کرده بود بازگشت. در ژانویه ۲۰۱۱ چلسی برای جذب داوید لوئیز به عنوان بخشی از معامله او را به اضافه پول واگذار کرد. در آن انتقال ماتیچ در ازای ۴٫۵ میلیون پوند فروخته شد و ۳ سال بعد وقتی از پست بازی‌ساز به یک هافبک دفاعی فوق‌العاده تبدیل شده بود در ازای ۲۱ میلیون پوند به چلسی بازگشت. در رقابت‌های فصل گذشته هم او در کنار اتنگولو کاتنه نقشی مهم در قهرمانی تیمش داشت.

نیکولا آنلکا / پاری سن ژرمن

در سال ۱۹۹۷ آنلکا که ۱۷ سال سن داشت از پیی اس جی در حالی جدا شد که همه می‌گفتند او پتانسیل خوبی دارد. اما ۲۸ گل او در دو فصل و نیم باعث شد او هایبری را در سن ۲۰ سالگی ترک کند. جذب او برای رئال مادرید ۲۳ میلیون پوند هزینه داشت. او کمتر از دو سال در برنابو دوام آورد و پی اس جی با پیشنهادی ۲۲ میلیون پوندی او را در جولای ۲۰۰۰ بازگرداند.

پیتر کراوج / تاتنهام و پورتموث

کراوج دوبار بازیگشته‌ها است. هر دو بار هم بازگشتش برای تیمی که به آن بازی‌گشت بیشتر از چیزی بود که در ازایش او را فروخته بودند. در سال ۲۰۰۰ او در تیمی که ۶۰ هزار پوند از تاتنهام جدا شد و ۹ سال بعد در ازای ۹ میلیون پوند به این تیم بازگشت. در این ۹ سال اما او یک بار دیگر هم به تیمی رفته بود و بازگشته بود. در سال ۲۰۰۱ او به پورتموث پیوسته بود و سال بعد در ازای ۵ میلیون پوند به استون ویلا رفته بود و در سال ۲۰۰۸ در ازای ۱۱ میلیون پوند به پورتموث بازگشته بود.

اسپتیا

روزنامه‌هی ایران

اسپالتی در اینتر: از چاله به چاه؟

نسخه‌ای تضعیف شده از مربیان هجومی‌ای مثل فرانک دیور و جان پیرو گاسپرینی. اسپالتی مربی‌ایست با فوتبالی زیبا و تماشایی که البته در مواقع لازم بدل به عملکردایی کلاسیک هم می‌شود. از این منظر او کاملا لایق شغل جدیدش است. فراموش نکنیم پیش از شروع دوران پپ گواردیولا و لیونل مسی در بارسلونا، این اسپالتی بود که پست شماره‌ی ۹ کاذب را با استفاده از توتی تعریف کرد، مربی‌ای که از ادین ژکو که فصل پیش رسانه‌های ایتالیایی «چکو» (به ایتالیایی یعنی کور) خطابش می‌کردند آقای گل این فصل سری آ را ساخت.

هواداران اینتر به جای اینکه از همین حالا تیغ انتقاداتشان را تیز کنند، باید در نظر بگیرند که اسپالتی در طول دوران حضورش در سری آ و روی نیمکت رم، همیشه دست پایین را نسبت به قدرت‌های وقت لیگ داشته. دوران اول او مصادف بود با یکه‌تازی اینتر در ایتالیا، در دوران پس-کالجوپولی. دوران دوم اسپالتی هم یوونتوسی را در لیگ می‌دید که عملا دست نیافتنی بود.

انگلیس و پایان عصر تک ستاره‌ها

بازی کند تصمیم او نیست و خودش به اندازه‌ی کافی تجربه دارد که بداند چه موقع در چه پستی باشد.

اما حالا با توجه به خط خوردن وین رونی از فهرست تیم ملی توسط گرت ساوتگیت عصری جدید برای انگلیس شروع شده. دورانی رها از تک ستاره‌ها. انگلیس در حال حاضر تیمی دارد متشکل از بازیکنانی جوان و مستعد. مشخص کردن هویت این تیم بر مبنای تنها یک بازیکن کار ساده‌ای نیست. آیا باید از هری کین نام ببریم که سه فصل پیاپی مرز ۲۰ گل در لیگ را رد کرده و دو فصل پیاپی آقای گل شده؟ آیا آدام لالانا با هوش بالایش در خط میانی و قدرت بازیسازیش کلیدی‌ترین مهره‌ی انگلیس است، یا این عنوان را باید به دلی علی به عنوان یکی از گلزن‌ترین هافبک‌های حال حاضر اروپا دهیم؟

به علاوه انگلیس بازیکنانی مثل مارکوس رشفور، راس بارکلی، رحیم استرلینگ و الکس اوکسلید-چیچبرلین را دارد که همه زیر ۲۳ سال هستند اما مهره‌هایی با تجربه در لیگ برتر به حساب می‌آیند. یک فصل درخشان از هر یک از این بازیکنان در استانه‌ی جام جهانی می‌تواند آن‌ها را به ترکیب اصلی انگلیس برساند.

در این پرورسه اما نکته‌ی حیاتی اینجاست که انگلیس مثل سابق مجذوب یک بازیکن نشود و از او تک ستاره‌ای تبلیغاتی نسازد. این خطر بیش از بقیه در کمین کین و علی نشسته است. چیزی که انگلیس بهش نیاز دارد پیروی از یک فلسفه و رویکرد تاکتیکی است، نه چیدن همه‌ی بازیکنان دور یک ستار.

شاید انگلیس استعداد و کیفیت کافی برای فتح جام جهانی ۲۰۱۸ را نداشته باشد، اما برای اولین بار در تقریبا سه دهه‌ی گذشته این تیم در غل و زنجیر تنها یک ستاره نیست و با به پایان رسیدن «تسل سوخته» ساوتگیت حالا می‌تواند تیمی به معنای واقعی بسازد. از این منظر برای اولین بار در دهه‌های گذشته آینده‌ی انگلیس روشن است.

جدایی تلخ اما منطقی زلاتان و یونایتد

مدام توپ‌ها را برای زلاتان ارسال کنند. این رویکرد باعث شد تا مهاجم سابق پاریس سن ژرمن که به عنوان بازیکن آزاد راهی منچستر شده بود ۲۸ گل (۱۷ گل در لیگ برتر) در این فصل بزند.

اما زلاتان فرصت‌های زیادی را هم از دست داد. بر اساس امار اپتا هیج بازیکنی این فصل در لیگ برتر به اندازه‌ی شماره‌ی ۹ یونایتد موقعیت صد در صد گل خراب نکرد (۱۸). این آمار بر اساس موقعیت‌هایی که از یک بازیکن انتظار می‌رود گلشان کند (مثلا تک به تک) اعلام شده‌اند و در این فهرست نینک آفوبی، مهاجم بورنموس با ۱۳ فرصت صد در صد از دست داده در رده‌ی دوم قرار دارد.

اوداردو دالمونتِه

بر عکس سال گذشته باشگاه اینتر میلان این تابستان تکلیف مربی‌اش را خیلی زود مشخص کرد و لوچانو اسپالتی را با قراردادی دو ساله به خدمت گرفت. بعد از اینکه تلاش‌های اینتر برای جذب آنتونیو کونته و دیگو سیمونونه بدون نتیجه ماند نمی‌توان انکار کرد که انتخاب اسپالتی ذوق و هیجان چندن زیادی بین هواداران نراتزوری پدید نیاورده، به خصوص اینکه او موفق نشد با رم جامی بگیرد و به وضوح با اسطوره‌ی باشگاه، فرانچسکو توتی هم به مشکل خورد.

اما آیا واقعا این موضع انتقادی نسبت به این مربی اهل استان توسکانا (متولد چرتالدو، شهر کوچکی نزدیک فلورانس) مصفانه است؟ درسته که اسپالتی ضعف‌های واضحی در کارنامه‌اش دارد، از جمله بازترین‌شان نتایجش در بازی‌های اروپایی و شکست‌های اخیرش در بازی‌های بزرگ (به خصوص مقابل لاتزیو)، اما سابقه‌ی او همچنان به قدری قابل قبول هست که اینترتی‌ها را از وضعیت کنونی‌شان نجات دهد، به سهمیه‌ی چمپیونز لیگ برساند و در نهایت حتی آن‌ها را به سوی فتح یک اسکودتو رهسپار کند.

کونته و سیمونونه مربیانی بودند که تاثیر سریع‌شان روی یوونتوس و اتلتیکو مادرید از اشان گزینه‌های اول و دوم برای سران اینتر است. از این منظر تاثیر اسپالتی روی رم را هم نباید دست کم بگیریم. مربی سابق جالوروسی وقتی فصل پیش در ژانویه‌ی ۲۰۱۶ جانشین رودی گارسیا شد تا از ۱۹ بازی‌اش در لیگ را برد و تنها یک شکست خورد. در ضمن فراموش نکنیم اسپالتی در دوران اولش در رم هم در فصل ۲۰۰۶-۲۰۰۵ این تیم به هم ریخته را به ۱۱ پیروزی پیاپی در لیگ هدایت کرد و دو عنوان دومی را هم در سری آ برایشان به همراه آورد.

اسپالتی نه مربی ناموفقی است و نه

مایکل کاکس

دو تا سوال: بهترین بازیکن اسپانیا در راه قهرمانی جام جهانی ۲۰۱۰ کی بود؟ و کلیدی‌ترین مهره‌ی آلمان در راه قهرمان در جام جهانی ۲۰۱۴ کدام بازیکن بود؟ برای هیچکدام از این دو سوال تنها یک جواب درست وجود ندارد.

در اسپانیا می‌توانیم از زاوی هرانداز نام ببریم، رهبر ارکستر لا روخا، گزینه‌ی دیگر آندرس اینیستا با جادویش در مرکز زمین است و گزینه‌ی دیگر البته داوید ویا با گل‌های سرنوشت‌سازی که زد. برای آلمان هم گزینه‌های مختلفی داریم: مانوئل نویر در نقش سونیپر-کیپر (دروازه‌بان و دفاع پوششی)، فیلیپ لام با توانایی‌اش در بازی در بالاترین سطح در چند پست مختلف، تونی کروس و باستین شواین اشتایگر، رهبران خط میانی، یا توماس مولر گلزن اول تیم. منظرم مشخص است. هیچکدام از دو فاتح قبلی جام‌های جهانی، تیم‌هایی که در یک دهه‌ی گذشته بر فوتبال اروپا فرمانروایی کردند، تیم‌هایی متکی به یک ستاره نداشته‌اند و به جایش بر اساس یک فلسفه‌ی فوتبالی با کار گروهی هارمونیک به این موفقیت‌ها رسیده‌اند.

انگلیس در این دوران با اینکه تلاش کرده تا جای ممکن درس‌های تاکتیکی را از آلمان و اسپانیا فرا بگیرد، اما نکته‌ی اصلی در این میان را نادیده گرفته. فوتبال ملی انگلیس در ۲۵ سال اخیر همیشه متکی به تک ستاره‌ها بوده، به یک مسیحا، به یک ناجی، به مردی که یک تنه سه شیروها را پیش ببرد. در این دوران می‌توان به چهار ستاره‌ی اصلی اشاره کرد. اول پل گاسکوین بود که در جام جهانی ۱۹۹۰ درخشید، تورنمنتی که با قاب فراموش‌نشدنی اشک‌های «گازا» برایش به پایان رسید. گاسکوین در ادامه‌ی دهه‌ی ۹۰ هم مرد اول انگلیس بود، اما غیر از گل بی‌ظنیری که در بورو ۹۶ به اسکاتلند زد دیگر هرگز فرم جام جهانی‌اش را به دست نیاورد.

راب داوسن

این داستان لایق پایان باشکوه‌تر بود، اما دوران زلاتان ابراهیموویچ در منچستر یونایتد تنها با یک خط در فهرست ورودی‌ها خروجی‌های لیگ برتر تمام شد. حداقل فعلا. قرارداد زلاتان که آخر ماه جون به پایان می‌رسد تمدید نخواهد شد، اما باشگاه به او پیشنهاد داده تا دوران ریکاریز ژانوی مصدومش را در کرینگتون سپری کند.

از این جهت شاید، فقط شاید، باشگاه گزینه‌ی امضای قراردادی جدید با زلاتان بعد از پایان دوران مصدومیش و برای نیمه‌ی دوم فصل آینده را مد نظر داشته باشد. واقعیت اینجاست که تمدید قرارداد زلاتان در این مقطع برای بازیکنی ۳۵ ساله با حقوقی بیش از ۳۰۰ هزار پوند در هفته و با زانوی مصدومی که به او اجازه بازگشت به زمین بعد ژانویه‌ی ۲۰۱۸، نامی‌دهد از نظر اقتصادی اصلا منطقی نبود.

زلاتان در طول حضور کوتاهش در اولدترافورد تنها ۴۶ بار با پیراهن یونایتد به زمین رفت، اما خیلی زود بدل به یکی از محبوب‌ترین بازیکنان هواداران شایعین سرخ‌ها شد. در واقع سرود «زلاتان، زلاتان، قهرمان سوخت ما» حتی پیش از اینکه او اولین گلش در لیگ را مقابل بورنموس بزند سروده شده بود.

ژوزه مورینیو برای اینکه بهترین استفاده را از زلاتان ببرد سیستم تیمش را بر اساس بازی او تنظیم کرد. مورینیو به آنتونیو والنسیا آزادی زیادی در سمت راست داد تا از خط دفاعی جدا شود و

شماره ۲۲۲۳

فدراسیون فوتبال ایران در تاریخ ۱۳۹۳

اما مشکل بزرگ اسپالتی در اینتر این است که مربیانی که اینجا شکست می‌خورند و از کار به کنار می‌شوند معمولاً تقصیر زیادی در این ناکامی ندارند و خودشان قربانی آشفتگی وحشتناک مدیریت باشگاه هستند. همین حالا این حقیقت که جیندانگ ژانگ، رئیس باشگاه، به شدت خواهان به خدمت گرفتن کونته و سیمونونه بود، با اینک می‌دانست تقریباً غیر ممکن است، سایه‌ای سنگین بر سر اسپالتی انداخته و هر کاری که او فصل آینده کند با نتایج این دو مربی در تیم‌های خودشان مقایسه خواهد شد. در ضمن این واقعیت که قرارداد سیمونونه فصل آینده با اتلتی هم به پایان می‌رسد اصلا کمکی به شرایط اسپالتی نمی‌کند.

از همین حالا نوشتن این یادداشت حسبی با خودش دارد که انگار توضیحی برای پایان فصل آینده است، وقتی که اسپالتی با وجود نتایج خوبی

که با نراتزوری گرفته از کار بر کنار شده. دلیل اصلی‌ای که باعث شد اسپالتی تصمیم به ترک رم بگیرد لبریز شدن کاسه‌ی صبرش از دست مطبوعات و رسانه‌های این شهر بود. خستگی اسپالتی از دست این ژورنالیست‌ها که فقط داستان دنالدی‌دار توتی، نیمکت‌نشینی‌اش و هو شدن او به خاطر این تصمیم را دنبال می‌کردند تا حدی بود که حتی یک بار از بازگشت به رم اظهار پشتیبانی کرد و گفت اگر در زمان عقب می‌رفت هرگز این کار را نمی‌کرد، چون مردم اینجا فقط دوست دارند از توتی حرف بزنند.

پس اگر شرایط رم برای اسپالتی دیگر غیر قابل قبول و تحمل بود، پس او چه واکنشی در مواجه با دارالمجانین اینتر خواهد داشت؟ با اینکه مربیان اینتر معمولا در همان فصل اولشان اخراج می‌شوند، اما بعید نیست اسپالتی با توانایی‌های ویژه‌ای که دارد خودش را به عنوان راه حل مناسبی در این تیم نشان دهد، و البته بعد از پایان فصل آینده به خاطر اعصاب به هم ریخته‌اش از شرایط باشگاه سن سیرو را ترک کند.

نمایندگانه یونایتد

بازی کند تصمیم او نیست و خودش به اندازه‌ی کافی تجربه دارد که بداند چه موقع در چه پستی باشد. اما حالا با توجه به خط خوردن وین رونی از فهرست تیم ملی توسط گرت ساوتگیت عصری جدید برای انگلیس شروع شده. دورانی رها از تک ستاره‌ها. انگلیس در حال حاضر تیمی دارد متشکل از بازیکنانی جوان و مستعد. مشخص کردن هویت این تیم بر مبنای تنها یک بازیکن کار ساده‌ای نیست. آیا باید از هری کین نام ببریم که سه فصل پیاپی مرز ۲۰ گل در لیگ را رد کرده و دو فصل پیاپی آقای گل شده؟ آیا آدام لالانا با هوش بالایش در خط میانی و قدرت بازیسازیش کلیدی‌ترین مهره‌ی انگلیس است، یا این عنوان را باید به دلی علی به عنوان یکی از گلزن‌ترین هافبک‌های حال حاضر اروپا دهیم؟

به علاوه انگلیس بازیکنانی مثل مارکوس رشفور، راس بارکلی، رحیم استرلینگ و الکس اوکسلید-چیچبرلین را دارد که همه زیر ۲۳ سال هستند اما مهره‌هایی با تجربه در لیگ برتر به حساب می‌آیند. یک فصل درخشان از هر یک از این بازیکنان در استانه‌ی جام جهانی می‌تواند آن‌ها را به ترکیب اصلی انگلیس برساند.

در این پرورسه اما نکته‌ی حیاتی اینجاست که انگلیس مثل سابق مجذوب یک بازیکن نشود و از او تک ستاره‌ای تبلیغاتی نسازد. این خطر بیش از بقیه در کمین کین و علی نشسته است. چیزی که انگلیس بهش نیاز دارد پیروی از یک فلسفه و رویکرد تاکتیکی است، نه چیدن همه‌ی بازیکنان دور یک ستار.

شاید انگلیس استعداد و کیفیت کافی برای فتح جام جهانی ۲۰۱۸ را نداشته باشد، اما برای اولین بار در تقریبا سه دهه‌ی گذشته این تیم در غل و زنجیر تنها یک ستاره نیست و با به پایان رسیدن «تسل سوخته» ساوتگیت حالا می‌تواند تیمی به معنای واقعی بسازد. از این منظر برای اولین بار در دهه‌های گذشته آینده‌ی انگلیس روشن است.

خوبی از هواداران یونایتد انتخاب بهتر و کامل‌ترین برای خط حمله بود. خود مورینیو هم حتی قبل از اینکه دیروز به صورت رسمی جدایی زلاتان اعلام شود دنبال گزینه‌های جدیدی برای اضافه کردن به خط حمله‌اش بود. هدف اصلی مورنیو در این راه آنتوان گریزمن بود که دیگر به نظر نمی‌رسد عملی باشد. بعد از ستاره‌ی اتلتیکو مادرید نگاه مربی یونایتد حالا به آوارو موراتا و آندره‌ا بلوتی است.

داستان زلاتان در یونایتد پایان باشکوهی که لایقش بود را به دست نیاورد، پایانی که می‌توانست با زدن گل قهرمانی مقابل ژااگس، تیم سابقش، در استکهلم، زادگاهش، رقم بخورد. در نهایت زلاتان این بازی را عصا به دست کنار زمین تماشا کرد و بعد لنگ لنگان خودش را به جام رساند و در جشن

قهرمانی حاضر شد. اما گلی که او در فینال جام اتحادیه مقابل سائوتهمپتون زد و در دقایق پایانی قهرمانی را به تیمش هدیه داد و ۳۰ هزار تماشاگر

یونایتد در ومبلی را از جایشان بلند کرد، جایگاهی همیشه محبوب برای زلاتان ابراهیموویچ در تاریخ باشگاه منچستر یونایتد ساخت.

زلاتان به یونایتد کمک کرد تا یک بار دیگر خودش را پیدا کند، خودی که بعد از بازنشستگي سر الکس فرگوسن گم شده بود. با این وجود با در نظر گرفتن جوانب مختلف، هر چند خداحافظی با زلاتان برای هواداران یونایتد تلخ است، اما تصمیم باشگاه برای ایش گذاری یانه. اما در نبود زلاتان مارکوس رشفور با سرعت و انرژی و بلندنمدت بود.